

בית נאמן

מוצ"ש פרשת משפטים ב' באדר התשפ"א

נושאי השיעור:

שיעורו השבועי של מרן ראש הישיבה
רבנו מאיר מאזוז שליט"א

ניתן לשמוע
בשידור ישיר את
שיעורו של מרן שליט"א
בערוץ קול ברמה.
או בקול נאמן:
079-9-367-367
או בליק בית נאמן:
079-9270505

בעקבות המצב, השיעור
מועבר בשידור חי בלבד.

בשעה 20:00

א. "משנכנס אדר מרבים בשמחה". ב. פדיון נפש. ג. מצות צדקה. ד. "זכר למחצית השקל". ה. פורים משולש. ה. ברכת 'הא-ל הרב את ריבנו'. ו. פרשת זכור. ז. פיוט 'מי כמון'. ח. "עץ חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאושר". ט. לבדוק המגילה קודם פורים. י. נוסחאות ודקדוקים במגילה. יא. כח התפלה. יב. "המבזבז אל יבזבו יותר מחומש". יג. תכלית הבריאה שהברואים כולם יכירו את הבורא. יד. ריה"ל ורובא"ע ע"ה.

"וצדקה תציל ממות" (משלי י"ב).

"וצדקה תציל ממות"

ג. מי שאינו יודע את הערך של הצדקה, יראה אלפי סיפורים מפוזרים היום. אחד מהם סיפר לי פעם (יהודי בשם אורן זריף), שיום אחד הוא יצא לדרך לתל אביב, והנה באה איזו ענייה ונתן לה כסף (בן פורת יוסף לא חסר לו). אמר הגעתי לתל אביב ואני רואה 'בוקה ומבולקה', מה קרה? היה שם איזה פגוע דקה לפני שהגעתי, נפטרו אנשים, נפגעו אנשים, ואני הלכתי ולא קרה לי כלום. אמרתי זה לא בחינם, **אותו זמן שבזבזתי לתת כסף לאותה ענייה הציל אותי**. אותו דבר היה פעם בשנת תשמ"ה, היה אוטובוס שלקח ילדים מבית ספר ברנר לטייל, ופתאום האוטובוס פגע ברכבת, והייתה שם תאונה גדולה מאד⁴. מתו כמה תלמידים וכמה אנשים, והנהגת נפטרה (הביאו את בעלה (היא הייתה גרושה ממנו) אמרו לו אל תחשוב שאתה תכיר אותה, הפנים שלה נעמכו). אין מה לעשות. אבל היה ילד אחד יוצא מן הכלל, מה היה אתו? הילד הזה הלך בבוקר, ונתנה לו אמו כמה שקלים לקנות בהם אוכל לדרך, שיהיה לו עוגיות ודברים כאלה. והוא הלך ומצא ילדה בוכה, אמר לה למה את בוכה? אמרה לו אמי נתנה לי חמשה שקלים לקנות לחם וחלב, והנה נעלמו לי השקלים האלה. אמר לה אין דבר, הנה אני אתן לך. מה שלקח מאמו נתן לה. ואחר כך הגיע הביתה, אמרו לו למה עשית את זה? הנה האוטובוס כבר נסע. מה יגיד לה? אמר לה נתתי לילדה ענייה, אמרה לו מה אכפת לך מילדה ענייה? תפסיד את הטיוול שלך בגלל ילדה ענייה?! מה ענין זה לזה?! (ככה ילדים קטנים אומרים: מה הקשר!?!...) וכי נתתי לך כסף בשביל שתפסיד את הטיוול?! אז הוא ישב בבית ופניו עגומות שהפסיד את הטיוול. והנה בשעה עשר האמא שומעת בחדשות שהאוטובוס שיצא מפתח תקווה מבית ספר ברנר הפך כולו לדם ואש ותמרות עשן, **לקחה את הבן שלה וחבקה אותו: "ניצלת לי בנס!"** הוא ניצל בנס? הוא ניצל בזכות המצוה. אדם צריך לדעת שאם יבוא עני - תתן לו. אל תעשה לו תנאים כמו שעושים המשווגעים היום, אם יבוא איזה בחור ישיבה לאסוף כסף בשביל פורים, אומרים לו: לא אתן לך מאה דולר עד שתשתה את הבקבוק הזה של הקוניאק. והיו בחורים שנפטרו מזה, לפני שנתיים-שלוש סיפר לי אחד המנהלים של מעינין הישועה שככה היה באותה שנה. בחור אחד שתה ושתה ושתה, אמר לו חזק וברוך, קח מאה דולר. לא מתבייש הבן אדם הזה, מאה דולר אתה נותן בשביל שישתכר?! ולא עזר לבחור הזה שום רופא ושום דבר. כלום. הלך.

"זכר למחצית השקל"

ד. אז בחודש אדר מרבים בשמחה. ויתן 'זכר למחצית השקל', כפי שאמרנו (בשבוע שעבר) **השנה הסכום הוא 31 שו. מינימום 27 שו. ואם יכול יותר יתן 31 שו. ואם אדם אין לו יוכל לתת פחות, לפי כוחו**. האשכנזים נותנים שלושה חצאים של שקל או נפש, ושמים מטבע על מטבע עד שיגיע לשבע עשרה, ועד שיגיע לעשרים ואחת, ועד שיגיע לעשרים ושש, ועד שיגיע לששים וארבע. ערמה של מטבעות. ואם המטבעות נפלו רחמנא ליצלן... זה פירושו שהפדיון לא יעור. שוטים שבעולם! מה אכפת לכם אם המטבעות נפלו או לא נפלו? העיקר שיש כאן מטבעות וזה הכל. מה השיגעון הזה? מה! הטיורף הזה? זה "מעונן ומנחש ומכסף" (דברים י"ח).
4. ואני זוכר שפרשת השבוע הייתה פרשת שלח לך, וקראנו בה (במדבר י"ד ל"ד): **"וידעתם את תנואתי"**, ואמרתי אל תקרי תנואתי אלא חס וחלילה תאונתי.

את השמחה התמידית מרבים באדר

א. שבוע טוב ומבורך¹. "משנכנס אדר מרבים בשמחה" (תענית דף כ"ט ע"א). דקדוק המפרשים למה **כתוב מרבים בשמחה**, צריך לומר 'משנכנס אדר שמחים' והסבירו בשמחה תמיד'. ליקוטי מוה"ר תניגא סי' כ"ד). וכשמגיע חודש אדר מרבים בשמחה - שמחים יותר. כמו שאומר הרב האר"י בפיוט של ליל שבת: **"חדו סגי ייתי ועל חדא תרתי"** - הרבה שמחה תרבו, ועל אחת שתיים. מה זה ועל אחת שתיים? הפירוש הוא שאם אתה שמח כל השבוע, בשבת תכפיל את זה. ויש פירוש אחר, ועל חדא תרתי - אם אתה שמח עכשיו בשבת, בימי החול יהיה לך כפול שמחה. זה השכר של השמחה של שבת. וככה גם אמר האבן עזרא: **"כי יום שמחות הוא ותשמחני"** (בפיוט "כי אשמרה שבת"), הוא כבר יום שמחות, אבל תשמח אותי בתוספת.

"ונתן פדיון נפשו"

ב. היו כאלה שהיו עושים פעם פדיון נפש אצל רבי בנימין כהן ז"ל מ"חכמת רחמים", ועכשיו הם אומרים כיון שהוא הלך לעולמו אז נפסיק. לא עושים ככה. **הבנים שלו יבדלו לחיים גם עושים את כל זה. והם תלמידי חכמים, וגם הם טורחים בשביל הישיבה**. זה לא פשוט להחזיק ישיבה. אדם חושב לייסד ישיבה זה דבר קל, זה לא ככה². כשהיה רבי בנימין ע"ה עושה פדיון נפש הוא לא היה לוקח פרוטה לכיסו, את כל הכסף שהיה מקבל היה נותן אותו ליישבת חכמת רחמים שיסד אותה על שם חותנו מורנו הגאון רבי רחמים חי חויתה הכהן. **וגם עכשיו הישיבה קיימת, והרבנים קיימים, והם ממשיכים ללמוד בשיטה של אבותינו**. צריכים להעריך את הדבר הזה. ואין ספק שכמו שהועיל הפדיון בזמן המנוח, ככה יועיל הפדיון גם עכשיו. משום שהפדיון זה לא סתם 'הוקוס פוקוס', לקחתי כך וכך ואמרתי כך וכך, וזה כנגד שם אה"ה וזה כנגד שם הו"ה, זה לא ככה. הפדיון הוא בסך הכל צדקה³.

- חזק וברוך (לר' יהונתן פרוש ואחיו על השיר 'ניגלה הללויה'). שבוע הבא א"ה תשירו 'חי אני', הוא מתאים לפורים: "שכחת גורל המן". יש בדברים שצריך לשים לב: **ניגלה** - הגימ'נרל פרויה, **הגאולה** - יש דגש בגימ'ל. ועוד משהו, "באו"ב עשה כלה" (הכ"ף רפוייה). לא 'כלה', אלא 'כלה' - נגמור אותם, זה הלי דגש. פעם שמעתי שרים "קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה" (הלמד'ר רפוייה), אבל זה הכוונה נגמר. לא ככה, אלא **"קול כלה"**. כלה פירושה אשתו של החתן, וכלה פירושה נגמר. לשים לב להדגיש במקום הנכון ולהפנות במקום הנכון. שיהיה רפואה שלמה לאח שלכם ר' כפ"ר בן מרדכי פירטוס, לו ולרעייתו. רפואה שלמה ובריאות איתנה. החודש הזה כולו רפואות, בשורות והצלחות בעזרת ה'.
- היה משהו שאמר לנו אני נתתי לאביכם ספר נדיר. איזה ספר נדיר? יהושע שני כרכים. ותמורת זה הוא רוצה עכשיו כעבור חמשים שנה, לעשות חדר בישיבה על שם אבא שלו. קודם כל הספר הזה לא היה שלו. והוא חושב שהחדר הזה עולה כמה גרושים, וכיון שאנחנו יש לנו ישיבה ברוך ה', ממילא כל הכסף כולו כעפר הארץ, כמו בימי שלמה המלך: "ויתן המלך את הכסף בירושלים כאבנים (מלכים א' י"ז). הלאו, זה לא נכון. כסף לא צומח על עצים, כסף צריך הרבה טרח. כשהייתי בחוץ לארץ הייתי הולך ממקום למקום, יש כאלה משאירים אותך שעה-שעה וחצי ואחר כך נותן לך כמה גרושים. ויש כאלה בעלי לב טוב. אבל כל הלב הטוב שנתנו נתנו בשביל הישיבה, אל תחשוב שנתנו את זה בשביל הבית או בשביל אבא שלך. מה זה? אמרתי לו כמה שיעלה נעשה לך הנחה, נעשה לך דמי עלות אמר, לא אני לא רוצה. לא צריך.
- אני הייתי עושה פדיון נפש לאלה שבאים לישיבה זה בני שומע וזה לא קל. לפעמים אדם טועה במנין המטבעות וכו'. ויש לי מטבעות שטבא היה עושה בהם פדיון נפש (והבאנו אותם לאט לאט מחוץ לארץ). אבל פעם הייתי בבית חולים ועברתי ייסורים וניתוחים, ואני חזרתי הביתה ופתאום אני רואה צ'ק לשיבה וכתוב עליו: "לא תעמוד על דם רעך!" בסימן קריאה. (טוב שלא עשה שלושה סימני קריאה...). "לא תעמוד על דם רעך"? אני חייב לך משהו?! תגיד לי מי אתה, אני לא יודע אפילו מי הוא. פעם ראשונה אמרתי טוב. פעם שניה שלח עוד פעם צ'ק - "אל תעמוד על דם רעך", פעם שלישית ביררתי את הטלפון שלו, אמרתי לו אדוני, תשמע אל תגיד לי אל תעמוד על דם רעך, קח את דם רעך, קח את הדמים שלך ותשחרר אותי... תלך לישיבה. מאז לקחתי את הקופה של הפדיון נפש והבאתי אותה לישיבה. רבי רחמים שיהיה בריא הוא עושה פדיון נפש ודי. יש כאלה לוקחים את הכספים של פדיון

עיצוב גרפי: 050-2738858

הדלקת נרות	מוצ"ש	ר"ת
18:48	18:07	16:54
18:44	18:08	17:11
18:43	18:07	16:59
18:45	18:09	17:11

לע"נ אבי הישיבה הרב הצ"ר רבי בנימין הכהן בן מברכה זצ"ל

רוצים להשתכר...

אבל בשנה זו שחל פורים בערב שבת אסור להשתכר [מאוחר], מותר להשתכר בבוקר. עייק הסעודה של פורים [בכל שנה] לפי דברי הרש"ש המקובל (בסידורו), צריך לעשות אותה בבוקר מוקדם אחרי התפילה. [השנה] באים אנשים, תתן להם משהו קטן וזהו. ואם הם מביאים איזה משלוח מנות אתה יכול להחזיר להם משהו¹¹. לדין בני הפורים יעשה הכל מוקדם, את הסעודה בעיקר יעשה אותה בשעות הבוקר, כי בערב שבת אחרי חצות לא טוב לאכול יותר מדאי (ראה

מ"ב ס' תרצ"ה סק"י).

פורים משולש

ח. אבל בירושלים מחלקים את כל הפורים לשלושה. קוראים מגילה ביום ששי - י"ד באדר¹². ביום שבת - ט"ו באדר, בירושלים אומרים על הנסים, וגם קוראים [בספר תורה שני] פרשת ויבוא עמלק (אי אפשר לומר אותה ביום ששי). ויש אומרים שכדאי להוסיף בסעודה לכבוד שבת משהו לכבוד פורים [לצאת ידי הפוסקים דס"ל דסעודת פורים זו, זמנה בשבת]. אבל המנהג כמו הירושלמי (מגילה פ"א ה"ה) **הסעודה צריכה להיות מדבר שינכר שהוא בא [לעשות אותם ימי משתה ושמחה]** (אסתר ט' כ"ב), צריך לעשות אותם ימי משתה ושמחה, ואם יום ט"ו בא בשבת, זה לא לעשות, הם נעשים מאליהם. כבר היום הזה שבת, מה זה "לעשות אותם"? וכי היום היה חול ואתה עושה בו משתה ושמחה?! **לכן לפי הירושלמי דוחים את המשתה והשמחה ליום ראשון, והמשלוח מנות תלוי בזה.** את המשלוח מנות עושים אותו ביום ראשון, והסעודה ביום ראשון. **וקריאת התורה ועל הנסים ביום שבת, וקריאת מגילה ומנות לאביונים ששי** (ראה שו"ע סי' תרפ"ח ס"ו). ואם האביונים ישתמשו בהם לכבוד שבת, שישתמשו, מה אכפת לנו, העיקר שאתה נותן להם.

מגילה בזמנה

ט. בדרך כלל אם זה יום שאינו זמן קריאת מגילה, למשל יום אחד עשר, שנים

11. ויש כאלה שלא מחזירים. אדמו"רים למשל בד"כ לא מחזירים. היה פעם מישהו שהיה בתפקיד ציבורי, ושנה אחת כשהגיע פורים הביאו לו משלוחי מנות ומילא את הבית כולו. אחר כך הביאו לו עוד משלוחי מנות. שם אותם במדרגות. יודי מדרגות ועוד מדרגות. שש קומות כולם מלאים משלוחי מנות שלו. אחר כך הורד מתפקידו, בא אלי בדמעות שלישי, אמר השנה לא קיבלתי משלוח מנות, רק כמה אחרים. שנה שעברה הביאו לי עד למעלה. אבל מה אתה חושב שהביאו לך בגלל האישיות שלך? הביאו לך בגלל שפעם יצטרכו אותך. זרקו אותך זהו. זה הכל.

12. השנה אין מחלוקת ברומת, כל שנה בשבועות 'דמות' מתפללים וחולקים. אין היום אחד שמוכן לישוע את היום, אין אחד שיכול לומר עייתי. למה? רחמנא ליצלן, אני אטעה? לא יכול להיות. אני לא אטעה לעולם, אלא זה חילוקי סברות, אפשר לומר ככה ואפשר לומר ככה - 'כדרכה של תורה'. זו לא דרכה של תורה! **דרכה של תורה היא להודות על האמת.** זה אחד הדברים שהמשה מונה במסכת אבות (פ"ה מ"ז) "שבעה דברים בחכם שבעה בגולם" ואחד מהם שהחכם מודה על האמת וחילופיהו בגולם. אם אדם אומר טענות של ממש תקבל אותו, ולא להתעקש ולהתעקש. ע"מ לה יתעקש? היה ויכוח עם חכם אחד שאמר שאומרים "כי לישועתך קוינו כל היום", לא אומרים "וצייפנו". למה לא אומרים וצייפנו? מה רע בזה? אמר, כי בשער הכוונות דף ל"ז ע"א) לא כתוב וצייפנו. אמרתי לו: **אתה בקי בקבלה יותר מרבי עובדיה הדאה?** שאלו אותו בישיביל עבדי (ח"ח סי' כ"ו אות ג') אם אומרים וצייפנו ואמר אתה יכול לומר וצייפנו. **אתה בקי בקבלה יותר מרבי חיים פלאגי** (כף החיים סי' ט"ו אות ל"ד) שכתוב קוינו וצייפנו? רבי יוסף חיים גם כותב (לשו החכמים ח"א סי' מ"ד) בתפילה שאחר בדיקת חמץ בליל ארבעה עשר בניסן "קוינו וצייפנו", מה אכפת לך? לא. ואם מותר לה והוא מתרץ לה. אמרתי לו יש סיבה לומר קוינו וצייפנו. **קוינו - תקוה פרטית, וצייפנו - מצפים לישועה.** יש שני דברים. אין בזה הפסד. אמר, לא. למדתי כלל שאסור להגיד, אתה רוצה לומר קוינו בלבד? תגיד. אתה רוצה לומר קוינו בלבד? תגיד. העיקר שיבוא הקץ. "ובלכל שיבוא הקץ", קץ ראשי תיבות קוינו וצייפנו...

עשר, שלושה עשר, (בשעה שהיו קוראים), אז מי שהוא קורא ביחיד אינו מברך על המגילה (מגילה דף ע"ה ע"א), אבל הפעם שיום ארבעה עשר הוא יום קריאה לכולם - גם לפרזים גם למוקפים, אז זה נקרא יום שלו [גם למוקפים]. זה לא נקרא שלא בזמנה, ואפשר לומר בברכות גם ליחיד, ככה פסק הרב (חזון עובדיה פורים עמ' ר"ג).

אם אומרים ביחיד ברכת 'הא-ל הרב את ריבנו'

י. רק שהרב ע"ה אומר (שם עמ' פ"ט) שברכה אחרונה [בכל שנה] לא אומרים אותה ביחיד. אבל ראינו הרבה מאד פוסקים שאפשר לומר ברכה אחרונה ביחיד. כתבו על זה תלמידים של הישיבה שני מאמרים לפני כמה שנים (עיינין שו"ת מגדל חננאל סי' כ"א ובשו"ת אלישיב הכהן ח"ג ס' ל"ו), **שיש הוכחות רבות שאפשר להמשיך במנהג לברך ברכה אחרונה ביחיד.** ככה דעת מרן בבית יוסף (סי' תרצ"ז), ככה דעת ערך השלחן (סי' תרצ"ז אות ט"ו), דעת בן איש חי (ש"א) פרשת תצוה הלכות פורים אות ג'), דעת כף החיים (סי' תרצ"ז ס"ק קכ"ד) ועוד הרבה מאד פוסקים. ורב האי גאון מעל כולם (מובא ביביע אומר חלק ו' ח"א"ח סי' מ"ו אות ב') אומר שככה היו נוהגים בזמן הגאונים, ואין מי שחלק עליו בזמנו. מי שאמר בשם הירושלמי שיחיד אינו אומר את הברכה זה האורחות חיים (הלכות מגילה אות ז'). והירושלמי הזה לא נמצא. מכיון שלא נמצא, ומרן והגאונים פסקו לומר, אז אנחנו אומרים [גם ביחיד]. לכן פעם בבית הייתי מתחיל: "יהי בימי אחשוורוש" כי הנשים לא שמעו מגילה בשלמות בבית-הכנסת. שמעו אותה חטופה וקטופה, הילד בורח כאן והילד בוכה כאן. אז אני מברך "אשר קדשנו במצוותיו וצווננו על מקרא מגילה", אחר כך "שעשה נסים לאבותינו" ואחר כך "שהחיינו" בשבילם, ואחרי המגילה אני מברך: "הרב את ריבנו והדן את דיננו".

"אלקינו מלך העולם הא-ל"

יא. לפי המקובלים אומרים "הא-ל הרב את ריבנו" (עיינין בכה"ח סי' תרצ"ב ס"ק ט"ז). ויש פוסקים שאמרו שלא להגיד. בחוץ לארץ אמרנו רק "הרב את ריבנו". והיעב"ץ (מו"ק סי' תרצ"ב) כתב על רב עמרם גאון (סדר רע"ג ח"ב דף צ' ע"א) מלים חריפות ביותר, אמר הוא לא ידע פסוק בתורה (דברים ז' ט'): "יודעת כי ה' אלקיך הוא האלקים הא-ל הנאמן שומר הברית והחסד לאוהביו ולשומרי מצוותיו לאלף דור". הנה כתוב "האלקים הא-ל הנאמן" ואין בזה כפילות. אבל מחילה מכבודו, יעלה על הדעת שרב עמרם גאון לא בקי בפסוקי התורה עד שבא היעב"ץ אחרי אלף שנה ואומר לו שכחת פסוק מהתורה?! ודאי שהוא יודע, אלא האלקים יש שם אתנח, ואחר כך: "הא-ל הנאמן שומר הברית". ואתנח זה כמו סוף פסוק. בכמה מקומות אתנח וסוף פסוק שווים. אנחנו אומרים בסוף פסוק קָסָף [וגם באתנח]. אבל כאן אתה אומר "אלקינו מלך העולם הא-ל הרב את ריבנו, הרי אמרת כבר בהתחלה אלקינו. זו דעתו של רב עמרם. אבל בכל זאת ראינו שעל פי הקבלה צריך לומר הא-ל הרב את ריבנו, וככה אומרים בברכת המזון: "הא-ל הזן אותנו" אחרי אלקינו מלך העולם. ואנחנו אומרים ככה. (בחוץ לארץ גם בברכת המזון אמרנו "הזן אותנו ואת העולם כולו").

פרשת זכור

יב. בשבוע הבא קוראים פרשת זכור, ויש אומרים שהיא מדאורייתא. וה"ש אומרים" האלה, כולם מחכמים אשכנז. ככה דעת תוספות (בתחילת פרק היה קורא ברכות דף י"ג ע"א ד"ה בלשון)¹³, ועוד. אבל לא ברור כלל ועיקר שהיא מדאורייתא. 13. וכתבו שם [בדפ"י] גם פרשת זכור וגם פרשת פרה, וכולם מתפללים על זה, מה יש בפרשת פרה

קדיש (אם חל במוצ"ש אומרים אחר חצי קדיש שובה וגו' נד בישועתי. ומברכין על הגר). [ובזמנו אין משתמשים בנרות רק במנורות חשמל א"צ לברך בורא מאורי האש קודם קריאת המגלה, ואז דבא עדיך לברכה א"כ על הכוס גם שאר הברכות]. וא"כ קוראים המגלה. ואתה קדוש, קדיש תתקבל, שיר למעלות וגו'. יב. במוצ"ש מבדילין בכה"כ אחר קדיש תתקבל, ובבית מבדיל קודם קריאת המגלה. והטעם שעדיף בביתו להבדיל מוקדם, כדי שלא לעשות קריאת המגלה. ובחז"ת אומר על הנסים ואחר החזרה חצי קדיש. ואומרים פיוט "מי כמון" (כך מנהג חסיד לומר גם בשבת זכור וגם בפורים). ומוציאין ס"ת קוראים וטלאת גברי בפ' ויבא עמלק, וכופלים פסוק אחרון להשלים עשרה פסוקים. ואומר חצי קדיש, אשרי, ובא לציון ד' אמתך ודע עולם, וקורין המגלה. ואתה קדוש, קדיש תתקבל, הללו, ומחזירין הס"ת. ואומרים אחר מזמור של יום למנוח על אילת השחר וגו'. ומנהג התימנים לומר בפורים מזמור אלהה אל דמי ל' (תהלים פ"ג), וכן הוא במסכת פורים (פי"ח ה"ג) לדעת ר"א ע"ש בהג"א. ורש"י אומר בירושלמי בשם הרב חק נתן (בורגל) בסוף מסכת תמיד, שכתב שנכון לומר שיר של יום גם במנוח. ע"ש. אבל אין המנהג כן. ועיינין להגדיל"ח בספר ענד יוסף חי (פרשת ויקהל אות ג') שנתן טעם לזה ע"פ הקבלה. והגמ"א (סי'

קל"ב סק"ד) נתן טעם אחר. ע"ש. ועיינין בכה"ח להרח"ף (סי' ה"ו אות ט"ו). יד. אע"פ שהריטב"ב בחדושי מגלה (דף ז' ע"א) כתב ששיעור מתנה לאביונים בפרושה, מ"מ נוהגים להורות כדעת הרב זרע יעקב ורוב בני איש חי שיהא שיעור שיוכל לקנות בו שלש ביצים מפת דהיינו 170 גרם לחם (כ"כ אבא מארי הגאון זצ"ל בשו"ת איש מצליח כרך ג' ח"א"ח סי' מ"ט. וטעמו וכן שהרב זרע יעקב מסתמך על דברי הר"ן, ודילמא הר"ן פליג על הריטב"ב בזה. ואכמ"ל). וע"י בס' עטרת תפארת להגר"ח (בעמוד 186) שכתב: יזרחו במתנות לאביונים שיתן רפ"ז פרוטות לעני אחד ועוד רפ"ז לעני אחר, והם ר"ז פרוטות כמנין אור, ושנונים כמנין סוד, וסמינין פז"ר נתן לאביונים. ע"ש. ואוהב מצוות לא יטע עמוצות. טו. משלוח מנות. נהגו לשלוח ממתקים ומעדנים ולא בשר מבושל ועופות, מפני בעיות כשרות. ועוד שאם מביאים בשר וטבשיל, יש זילותא ח"ו כאילו בעה"ב עני ואין לו לסעודת פורים, ולכן נהגו במגדנות. וכן המנהג בחו"ל לשלוח מקודר, דבלה, יויו, וכדומה, (ויסמינין כמנין ויפוסר). ומ"מ אם חסד חולה סבתו, יש לשלוח לו מנות של חלב, סוכר, כנון שקדים ופסטיקים וכדומה, וכמ"ש לקמן בחלק השו"ת (סי' י"א). ע"ש. טז. מנהג התחפשות שנהגו בו אחינו האשכנזים ונפוץ כיום בכל הארץ, אף שלא נמצא לו מקור בדברי חז"ל וראשונים, מ"מ יש לו כמה

כל תשמישי הקדושה במקום אחד
ספרי תורה • תפילין • מזוזות • מגילות ועוד
מוזג ע"י מוגהים מוסמכים מיושבת כסא החמים

רבים אומרים מי יראנו טוב... הרגע לו יחלנו! "האיש משה" הופיע!

לפרטים והזמנות: 08-6727523

רעש בקריאת פרשת זכור. בשעה שהחזן קורא לא יהיה רעש, יש כאלה שכאשר הם אומרים: "תמחה את זכר עמלק" ו"תבקע הארץ לקולם" (ראה מלכים-א' א', מ')... **ואם הקורא רואה שיש בציבור אנשים שמרעישים ב"עמלק" יחכה עד שיגמר הרעש ויחזור על הפסוק.** ואם עוד פעם מרעישים יאמר להם: תראו, ספר התורה פתוח, אל תרעישו. "ואשמע אחרי קול רעש גדול" (יחזקאל ג, י"ב) - ולא לפני... הרעשתם פעם אחת יצאתם ידי חובה, מספיק.

תדקדק כמה שתוכל

יד. והחזן צריך לבטא נכון. היום לצערנו המבטא נעשה - "עיר פרוצה אין חומה" (משלי כ"ה, כ"ח). לא מבטאים לא ע"י ולא ח"ת, לא קו"ף ולא צד"י, ולא שום דבר. יש גבול! צריך לבטא נכון. פעם **הרב מונק ז"ל** מחבר ספר שו"ת פאת שדך, כתב לי אני אשכנזי ולא יכול לבטא את המפיק במלה "לרשתה" שבפרשת זכור. איך אעשה את המפיק הזה? (לא היה לו איזה ספרדי שיסייר לו איך מבטאים מפיק). **שאלתי אותו: מדוע כבודו נרגש רק במילה "לרשתה"? הרי יש לך את הפסוק "והאדמה לא תתן את יכולה" (דברים י"א י"ז) בקריאת שמע? אמר לי: כי יש אומרים שפרשה שניה של קריאת שמע היא מדרבנן. אמרתי לו: גם פרשת זכור יש אומרים שהיא מדרבנן, ויש הוכחות שהיא מדרבנן. וכתבתי על זה בספר סנסן ליאיר (חלק השו"ת סי' ג-ד).** אל תתאמץ ותילחץ יותר מדאי.

פיוט מ'י כמוך' כולו אמונה וביטחון

טו. ויש לנו בשבת הבאה פיוט שאין כמוהו בעולם. **רבי יהודה הלוי ע"ה** יש לו דבר מיוחד, **הפיוטים שלו בנויים משכל ורגש ביחד.** (הרגש [לא כמו השכל], אין לו כללים, לא יתד ולא תנועה ולא חרוזים. אלא איך שאתה רוצה)¹⁶. **והדבר המיוחד שיש בפיוט מ'י כמוך', שכולו מלא ביטחון.** כל השיר הזה מלא ביטחון ואמונה¹⁷. "אדון חסדך בל יחדל. אמתך מבצר עוז ומגדל. כי היית מעוז לדל. מעוז לאביון בצר לו". **ואבא ע"ה היה אומר ש"אדון" האל"ף קמ"ץ, ולא בשוא פתח.** כי "אדון חסדך" בשוא פתח פירושו אדון של חסדך, ולא זו הכוונה. אלא הפירוש הוא: "אדון!" - הקב"ה - "חסדך בל יחדל" - החסד שלך לא נגמר לעולם. "אמתך" - האמונה שלך כמו "מבצר עוז ומגדל. כי היית מעוז לדל. מעוז לאביון בצר לו". זה קצת יותר קל, אבל יותר מאוחר יש שם: "ממקום אחר ישלח שלומיו. עושה שלום במרומו. כי לא כלו רחמיו. על כן אוחיל לו". מרדכי היה בצער גדול, אסתר אמרה לו אני מפחדת להיכנס אצל המלך בלי רשות כי "אחת דתו להמית" (אסתר ד, י"א). ומרדכי שמע ואמר: "אהה כי אין מנוסה" - "ממקום אחר ישלח שלומיו" - אל תעזרי לנו, הקב"ה יעזור. "עושה שלום במרומו" - כמו שהוא עושה שלום בין הכוכבים, ואף פעם לא שמענו שכוכב התפוצץ מהכוכב

15. פעם באו יהודים חלאבים ועשו את פרשת וישלח אצל הרב שמעון בעדני שיהיה בריא, וכשקראו שם "ותלך לאליו את עמלק" (בראשית ל"ו ט"ו). פתאום שמעתי קולות של מטוסים מעל בית הכנסת. שאלתי מה קרה? אמרו לי זה "עמלק", ואפילו שזה "עמלק" שבפרשה של "תמחה את זכר עמלק", אלא כיון שמוזכר עמלק כל בית הכנסת רועש. לא צריך לעשות רעש יותר מדאי. באותו זמן בפרשת וישלח עמלק עדין היה "ג'נטלמן"... הוא עוד לא עשה כלום. אחר כך כשנגיע "תמחה את זכר עמלק" אין הכי נמי. וגם אז צריך להקשיב, ולא יתכן שבגלל עמלק יעשו לנו רעש ולא נוכל לשמוע שום דבר. אבל ככה הם הנוגים, והנח להם לישראל.

16. אתה שומע לפעמים ביום ששי: "י-ה אכסוף נועם שבת" ואין בו לא חרוזים ולא שום דבר, רק התרגשות גדולה. כנראה יש לה מנגינה כל כך יפה, ואני לא זכיתי לשמוע. שמעתי [ממנה מעט] בערב שבת [מהרמקולים של] העירייה כאן. אבל אין בה לא משקל ולא חרוז, לא תנועות ולא הברות ולא שום דבר. מי ששר את זה רוצה להתעלות למעלה. לאשכנזים יש צדיקים שמתרגשים הרבה. פעם סיפרו על **רבי ברוך ממז'יבון** (נכדו של הבעל שם טוב, נוב, בתו), שלא היה משיאר אף אחד על ידו כאשר קורא שיר השירים ביום ששי, כי הוא מתרגש בה יותר מדאי. ואחד מתלמידיו אמר בה לא משקל ולא חרוז, התחבא מאחורי הבגדים, ורום ברוך התחיל לקרוא שיר השירים, אמר: "וודגלו עלי אהבה" (ב"ד, ו). **כמעט התעלק החסיד.** הגיע לפסוק: "רשפיה רשפי אש שלהבת ה'" (ו, ו). והחסיד התחיל לצעוק: "אני עומד למות!" אמר לו הרב מאיפה באת? איפה היית? תצא, זה לא בשבילך ההתרגשות הזאת. הוציא אותו החוצה. (ככה כתוב בספר "בוצינא דנהורא" שקראתי אותו בילדותי). אנתנו הספרדים גם מתלהבים, אבל מהמליים, לא מהמנגינה. ככה מתפעלים יותר מדאי.

17. היה יהודי אחד אשכנזי - **רבי אברהם אליקים שיף**, שניצול מהשווא בניסי ניסים, ויש לו ספר שלם שנקרא: "ה' שיערים". ושם הוא מספר את כל מה שקרה לו. וכל כך התרגשתי מהספר הזה, שאחרי שיגמר לספר "את כל הקורות אותי" (ג"פ בראשית מ"ב, כ"ט), בסוף העיתק את מי כמוך של רבי יהודה הלוי. למה? כי הוא לא מצא שיר שיבטא את הרגשות שלו כמו הפיוט הזה "מי כמוך".

כתבתי על זה מאמר בספר סנסן ליאיר (חלק השו"ת סי' ג-ד ובהשמות), והבאתי שם שהרבה מאד אומרים שהיא מדרבנן. וככה משמע מהרמב"ם. שהרי הוא לא כתב את זה. ואם הייתה מצווה מדאורייתא לקרוא פרשת זכור בשבת שלפני פורים, הוא היה כותב שמצות עשה לקרוא פרשת זכור¹⁴. **אבל בכל זאת בגלל שמרן אומר** (סי' תרפ"ה ס"ז) **שיש אומרים שהיא מדאורייתא, נכון שאם זה מדאורייתא אני עושה את זה כמו דאורייתא.** אבל אין צורך לחייב את הנשים לבוא לקריאת זכור. **מעולם לא שמענו שהנשים באות לשמוע פרשת זכור, לא בתנין, לא בג'רבא, לא בתונס, לא במרוקו, ולא בשום מקום.** היום באים במנחה ומבקשים תוציא לנו ספר תורה לשמוע פרשת זכור. זו סתם מצווה נוספת.

"תמחה את זכר עמלק"

יג. וכיוון שיש אומרים שזה מדאורייתא לא יעלו קטנים לפרשת זכור. ולא יעשו שהיא מדאורייתא, הרי פרה באה בשביל לטהר, וכי יש לנו היום פרה אדומה? לכן הגר"א (סי' תרפ"ה ס"ק כ"ב) כתב שגירסת משושת הזדמנה למרן. אבל מתברר שבדפוסים הישנים היה כתוב פרשת זכור ופרשת פרה, וגם בראשונים על ברכות כמו תוספות רא"ש ותוספות רבי יהודה החסיד (ר' יהודה שירלאון, לא בעל ספר חסידים) כתב גם את פרשת פרה וחיפשו לזה טעמים. אבל העיקר שהחיוב מדאורייתא הוא פרשת זכור בלבד. וגם היא לא ברור כלל ועיקר שהיא מדאורייתא.

14. חכמי אשכנז בגלל שהיו חיים בצער ובדוחק, בגזירות ובמסעי הצלב, רצו למצוא פורקן לייסורים שלהם, לכן החמירו ב"זכור". וכאשר היו קוראים זכור היו מכוונים על הרשעים האלה במסעי הצלב וכל הצרות שעשו להם. "זכור את אשר עשה לך עמלק", "תמחה את זכר עמלק", יחם שמו ויאבד זכרו. אבל הספרדים חיו בצורה אחרת, לא עברו את זה.

כאיש אחד בלב אחד

מי לא זוקק לישועה? מגיל תרומה של 100 ₪, ניתן לשלוח 4 שמונת שיוכרו לבריכה וישועה מדי על השולחן הזהיר של מרדכי ויהודי ביום מדין הקדוש!

הפעם כולנו נרתמים ותורמים מעות

יזכר מהצית השקלי

לישיבה היחידה בעמנואל

המרימה קרנה של תורה ביישוב, ומאצילה מהודה לכל קצו ארץ, ע"י תלמידיה הנקבצים ובאים לה, מצמן, דרום, מזרח ומערב.

חודר לחרום את "זכר למגזית השקל" לשיבתנו הקדושה! וחסנה:

סך 31 ₪ לנפש

וכל המוסיף מוסיפין לו!!

הו יד לרומם את בית אלוקינו!

כולל לבחורים "שפתותיו שושנים" לציול הזמן בתפוקות בין הסדרים. ימי ששי ושבתי! צבון מסיקיי במקום הנכון!

כולל ערב לאברכים מנצחיים! מי האיש החכם וביין את הזכות להעמיד כולל קדוש זה?

החכם עיניו בראשו! נותן ידו למפעל הש"ס האדיר "כאיל תערוג" המחלק אלפי שקלים, למעלה התורה, הנסיימים מסכתות, ונבגים עליהם בע"פ!!

כולל ערב לאברכים מנצחיים! מי האיש החכם וביין את הזכות להעמיד כולל קדוש זה?

דרכי התרומה:

במזומן / צ"ק, להעביר לשיבה ברמת "איש מצליח", עמנואל, [לבני היישוב, ניתן להעביר דרך תלמידי הישיבה]

בהוראת קבע דרך הבנק

בכרטיס אשראי

בדך גזרים מלוס

בהפקדה לחשבון הישיבה בנק מזרחי טמחות סניף חזו"א / 468 מ. חשבון 204280

ישיבת "כסא רחמים - עמנואל" רמת "איש מצליח" עמנואל

טלפקס: 09.7922654 / פל"א: 054.8463584 / 050.4125900

הוא קורא תהלים. ואחרי שקרא כמה מזמורי תהלים הוא מקבל השראה וביטחון, והוא מחליט. ואחר כך באים ושואלים אותו, והוא אומר להם אם החליט לנתח או לא. והם מאמינים באמונה שלמה שמחשבה שתבוא אליך אחרי קריאת תהלים זו מחשבה שמופיעה מהשמים.

"המבזבז אל יבזבז יותר מחומש"

כ. לכן אדם צריך לדעת לעשות טוב כמה שיכול, אבל לא לעבור את החומש (20%) בשום פנים. אל תאמרו "פלוגי אמר ופלוגי אמר". חכמים כבר קבעו (כתובות דף נ' ע"א) לתת מעשר לתחילה וחומש בדיעבד, אמרו "המבזבז אל יבזבז יותר מחומש" - מי שיש לו הרבה כסף שייבזבז, אבל לא יותר מזה. הקב"ה יראה בעיניו ויביט בעמלנו, וישלח לנו רפואה שלמה מהקורונה הזאת.

תכלית כל הבריאה הזאת כדי שהברואים יכירו את הבורא

כא. אומרים שיהודי אחד בארץ ישראל מצא תרופה חדשה לקורונה. ויש לנו מוטציה מסין, ואחר כך מוטציה מדרום אפריקה. הם חושבים שהם יתגברו על הכל, אבל יש מוטציה חדשה מאנגליה. מאיפה באו כל אלו? "ויולדו להם בנים אחר המבול" (בראשית י"א)... אחרי שהמציאו את כל התרופות שבעולם באו מוטציות חדשות. ועכשיו כל חכמי העולם חושבים וחושבים. ויש אומרים שכל המוטציות האלה באו על מנת שהמדענים יפסיקו להתגרות אחד בשני. פעם בכח המדע שלהם המדענים היו מנסים איך להרוג את המדינה השנייה, אבל עכשיו הם מבינים שכולנו באותה סירה, מה

שבא על ידו (לפחות בדורות האלה לא שמענו כלום. אולי היה פעם, מי יודע). "כי לא כלו רחמי על כן אוחיל לו".

"עץ חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאושר"

טז. ובזה יש סיפור יפה מאד. בג'רבה לפעמים היו באים גוים בעלי עסקים, הולכים ליהודי ואומרים לו בוא נעשה עסק כך וכך. והיהודי הזה אינו יודע אם הערבי הזה הוא אדם ישר או רמאי. ולפעמים יש על ידו איזה יהודי אחר שמכיר את הערבי הזה שהוא רמאי גדול. אז הוא אומר בקול: "לא לנו" (פירושו לא בערביה, לא בערבית. נו בצרפתית: לא - לא - נו). אל תעשה את זה. ואז היהודי אומר לערבי אני אחשוב על זה, ואחר כך אומר לו לא. והערבי למדו את זה, כי כל פעם הם שומעים משהו שאומר "לא לנו". מה זה ה"לא לנו" הזה?! אמרו היהודים: מעכשיו נגיד אחרת כדי שאותו גוי לא ירגיש, והיו אומרים: "מה שמוסיפים בימים שגומרים את ההלל" (כי בימים שגומרים את ההלל מוסיפים את המזמור "לא לנו"). ואחר כך גם את זה למדו, אז התחילו לומר: "ממקום אחר ישלח שלומי", כלומר תגיד לו "לא", ותמצא במקום אחר עסק יותר טוב. צריך למצוא דרך איך לחיות עם אנשים שהם לא כל כך אוהבים אותך בלשון המעטה. היום עושים כל מיני דברים כדי להפיל את היהודים בפת. ואחר כך הולכים למשפט ומעוותים את הדברים. מה תעשה?! לכן כמה שאפשר בלי להזדקק אליהם. ומאידך צריך לעזור לתלמידי חכמים, כי הרבה אנשים לא יודעים מה זה ערך של תורה. לא יודעים כלום. אם קיבלת איזו רבנות באיזו עיר - אתה גאון גדול, ואם לא קיבלת רבנות, אז מה אתה שוה? וכי הגאון מוילנא קיבל רבנות?

הוא לא קיבל! וכי רש"י קיבל רבנות? לא קיבל! וכי הרמב"ם קיבל רבנות? לא קיבל! (הוא היה נגיד היהודים במצרים. אבל לא היה מקבל ברבנות כלום). וכן על זה הדרך, גם החזון איש ואחרים לא היו ברבנות. אבל העולם ידע להכיר את הערך של התורה. אבל היום בעוונות לא מכירים, רק מעט מאד מכירים. וכל מי שמכיר בערך התורה, כאשר יגיע זמן הגאולה הקב"ה יאמר לו: אתה תמכת בבנים שלי, באלו שלמדו את התורה שלי. אתה תקבל כפלי כפליים. תקבל חיים טובים וארוכים וכל טוב מן השמים.

אור לארבעה עשר בודקים

יז. עוד דבר, שבוע לפני פורים מי שיש לו מגילה בידוק אותה. ככה סבא שלי ע"ה היה עושה (ראה ברית כהונה מערכת מ"ם אות ח"י), אמנם לא היה בה שום פסול (הזמין אותה מארץ ישראל, ונדמה לי שקיימת עד היום), אבל לפעמים יש אותיות שנמחקו מעט, והוא היה לוקח דיו וכשר וממלא אותם.

הנוסח הנכון

יח. ויש לנו מלים במגילה שיש לנו מחלוקת בהם. וכתבתי בספר סנסן ליאיר, איך לקרוא אותם. כמו: "ויהי כאומרם אליו" (ג'ד), שכתוב "באומרם" וקוראים "כאומרם", כמו כל קרי וכתוב. ויש למשל: "להרוג ולאבד" (ח"י"א) שהנוסח הנכון הוא "ולהרוג". וכן: "ואיש לא עמד לפניהם" (ט"ב) ולא "בפניהם", יש מגילות ישנות שכתוב בהם בפניהם, וצריך למחוק ולכתוב לפניהם. ויש עוד: "לקיים" אם ביו"ד אחת או בשני יוד"ן. הכל כתוב בספר סנסן ליאיר. וכל מי שיש לו את הספר הזה שיסתכל שם וידקדק. ואפילו שלמעשה זה לא מעכב. "אין מדקדקין בטעויותיה" (ס' תר"צ סעיף י"ד). וברושלמי (מגילה פ"ב ה"ב) מסופר שהיו שני תלמידים לפני רב, אחד קרא "יהודים", ואחד קרא "יהודיים", ורב לא החזיר אף אחד מהם. זה שאמר "יהודים" יצא ידי חובה, וזה שאמר "יהודיים" גם כן יצא ידי חובה. (כמו שיש לנו בתורה עברים ועבריים).

כח התפלה

יט. כאשר אדם מתרגל בתפילה הקב"ה עוזר לו מאד. סיפר לי ד"ר צבי מלאכי שאשתו מסכנה חלטה, והוא לקח אותה לבית חולים מיוחד בגרמניה שיש בו 27 חולים בלבד, לא יותר. זה בית חולים מיוחד. ומה עושים שם? אם אדם חולה במחלה, שואלים את החולה אתה מסכים לנתח או לא? והוא אומר להם נתנו לך זמן עוד שעה-שעתיים, והחולה הזה אף על פי שהוא גוי

"יומא טבא לרבנך"

יצא לאור ספר לב ימים עם שו"ת בית הלחמי של הגאון המקובל רבי יצחק חי בוכבזא זצוק"ל רבה של טריפולי לפני כ-100 שנה

במהדורה חדשה עם הוספות והשלמות רבות מכתב יד המחבר!

לפרטים והזמנות:
מוסדות "הכמת דחמים" ברביה

08-6727523

במעוות זכר למחצית השקל מחזקים את קירות הבית

בית יחזקאל

התקשרו עכשיו:
08-6727523
או בעמדות "נדרים פלוס"

שלב רבי יהודה הלוי הייתה בת חכמה מאד שלימד אותה הרבה תורה וחכמה¹⁹, והגיע זמנה להינשא. והיא אמרה אני רוצה להתחתן רק עם מי שגדול יותר ממני בחכמה. ובאו אליה התלמידים של אביה והיא דוחה אותם. היא שואלת אותם מה זה בג"ד כפ"ת אחרי אהו"? לא יודעים. כללים של יתד ותנועה? לא יודעים. האם אתם יודעים הלכות של דבר מסויים? לא יודעים. אמרה מה, אני לוקחת איזה "חמור"? אני רוצה לקחת חכם יותר ממני. לא יתכן כדבר הזה. כל אחד שאביה היה מביא לה, הייתה אומרת 'זה לא בסדר' ו'זה לא בסדר'. עד שאביה קץ בחייו, ואמר "בשבועה כל בחור שיבוא אלי אני אתן אותה אליו", גמרנו. אין לי כח שככה היא נשאת ונשאת²⁰.

נשבעתי ואקימה

כג. פתאום בא אליו בחור לבוש קרעים (הוא עני מסכן), ואמר לו: באתי לקחת את הבת שלך לאשה. אמר לו: מי אתה בכלל? אמר לו: אני בחור מעיר פלונית. אתה יודע ללמוד? איני יודע. למה אתה לא יודע? אמר לו: כי ההורים שלי נפטרו בצעירותי ואני בודד. אני מבקש ממך טובה, אם תרצה תביא, לא תרצה אל תביא. רבי יהודה

19. רבי יהודה הלוי היה בעל חן מיוחד, אתה קורא את הפיוטים שלו, ואם זה פיוט של שמחה אתה מתרונן, ואם זה פיוט של צער אתה מצטער אתו כאילו הוא ראה את המעשה מול העיניים. יש לנו קינה שקוראים אותה בתשעה באב על זכריה בן יהוידע שנהרג במצות המלך וכמותו אמר ירא'ה וידרוש' (דברי הימים ב' כ"ד, א), ולא כתוב מה היה אתו. והגמרא בגיטין (י"ז ע"ב) אומרת שדמו של זכריה היה מבעבע שנים רבות עד שהגיע נבזראדן, ושאל: מה הדם הזה? אמרו לו: זה דם של קרבנות. הביא נבזראדן דמים של בהמות שונות ולא דמו לדם זה. אמר להם: זה לא קרבנות. לחץ עליהם עד שאמרו לו: היה לנו נביא שהיה מוכיח אותנו ונתן לנו מוסר, ולא יכולנו לעמוד בזה והרגנו אותו. אמר להם: ככה? אז אני "גואל הדם" שלו, ושחט ועשה מה שעשה. והנה רבי יהודה הלוי לקח את הסיפור הזה שמובא בגמרא ועשה ממנו קינה מיוחדת: "יום אכפי הכבדתי, ויכפלו עוני, בשלחי יד בדם נביא. בחצר מקדש ה'. דמו כים נגריש עד בוא חרב מוני. ולא כסתהו אדמה עד בוא חרב להמוני. ולא שקט עדי הוקם. ועד הפליא פלייה". והתאור כל כך מזעזע וכל כך חזק, כאילו אתה רואה את הדם של זכריה מפעפע. ככה היה רבי יהודה הלוי - מיוחד במינו. לא כמו כאלה טפשים שאומרים: הבת לא רוצה להתחתן, מה נעשה לה? תשאר ככה... ואחר כך הם מתפארים: הבת שלי נישאה בגיל שלושים! איזה "גאון אדיר" עלה בידינו... הכל שטויות. מה אתה רוצה להשאיר אותה כך ללעז ולמשיסה ולקלסה? הרי יש גיל שכבר אף אחד לא חושב על השני. היה מג'ונן אחד שהאחים שלו קראו לו אחשוורוש, ולמה? כי על כל מי שהיה נפגש, היה אומר הבחורה זאת לא טובה בעיני. ואחרי שנה אומר אוי חבל, היא נישאה. חבל שלא לקחת אותה. טוב, נביא לך אחרת, ואחרי שנפגש איתה אומר לא, זו לא מספיק נאה. וכך על זו הדרך. עד שאחים שלו אמרו שהוא כמו אחשוורוש - ויקבצו את כל נערה בתולה טובת מראה". והנערה אשר תיטב בעיני המלך" (אסתר ב', ג-ד). אבל הוא לא כמו אחשוורוש, כי אחשוורוש היה לוקח את כולם ומחליט. אבל אתה מג'ונן דוחה את כולם ואחר כך מתחרט. ככה הטבע של בני אדם. רבי יהודה הלוי אמר אני לא אעשה ככה.

אנחנו עושים?! הורגים את עצמנו?! ואז לאט לאט בני אדם יתחילו להתקרב אחד לשני. ישנם בודדים כמו אירן - "וימת תרח בחרן" (בראשית י"א ל"ב)... שהם לא כך, אבל יגיע הזמן שכולם יבינו וידעו שתכלית כל הבריאה הזאת כדי שהברואים יכירו את הבורא. וככה כותב הרמב"ם בסוף ספר היד החזקה שלו (פרק י"ב מהלכות מלכים ה"ה).

בתו של רבי יהודה הלוי

כב. יש בית אחד בפיוט מי כמוך שנחלקו בו. והבית הוא: "רצה האחד לשמור כפלים. משמרתו ומשמרת חברו שתי ידיים. והשני סם בספל המים. שם שם לו". ועל זה יש סיפור מיוחד בספר שלשלת הקבלה (דפוס ווארשא תרמ"א דף י"ט ע"א)¹⁸. הוא מספר

18. כולם חושבים ששלשלת הקבלה הוא סתם בטלן שאוסף "סיפורי סבתא". אמנם יש בו כמה סיפורי הבל. כמו שכותב שיש מקום אחד בהודו שיש שם אנשים עם קרן במצח. ויש להם עיניים מאחור וכל מיני תיאורים כאלה. או שכתב שרבי יהודה הלוי נרמס תחת רגלי סוס של פרש ערבי כשהגיע לארץ הקודש, ולא בטוח שזה נכון. ויש כל מיני השערות. והיש"ר מקנדי"א רבי יוסף שלמה רופא מקנדי"א כעס עליו, וכתב עליו אגרת ארוכה. אני לא מכיר אותה אבל קוראים לה: "אגרת אחוד" (שמתחילה במלה "אחוד"), ואמר זה לא שלשלת הקבלה, אלא "שלשלת השקרים"...

בְּתִילָה תִּכְלֶתָ, מצוות ציצית בשלמות!

מרן שר התורה הגר"ה שליט"א
הורה לח"א בזה"ל: (מוסרט) "אז איר האלט אז איר וויסט ברור, זענט איר מחויב צו עס אנצוטאן" (אם אתה אוהב שזה ברור, אז אתה מחויב ללבושו).
ג.ב. לאחרים השואלים הורה באופן שונה

עדיין מסתפק? הקבלה עכשיו וקבל מצד האון הסמכות אמנותי!
קו התלמוד - קו איזה ושלומים

0799-1000-65

וזכרתם
דאס • זכרה • עשיה

מה מנותץ לבי האדר, י"ז בניסן וכ"ד בתמוז?
שעת צהרים.
אתה נח בביתך, עמל לפרנסתך או סועד את נפשך ובזמן הזה עשרות אברכים מתפללים עליך. עשרות אברכים, שהגו בתורה שעות ארוכות, מתפללים עליך. **העולם עוצר מלכת, רק הם ובוראם ואתה בתווך.**
אתה זכאי לקבל זאת, היוס. כל יוס. כל השנה.

ברכת המנחה

כמה היית משלם על זה?
יש דברים שאי אפשר למדוד את שווים בכסף. בהו"ק של 280 ש"ח לחודש, למשך שנה, תזכה לכ"ח פי עשרת מונים! תזכה להמנות על הנבחרת, אל תוותר על ברכת המנחה!

מנחה שלוחה כל תורם האבורק בעת המנחה, זכאי לקבל פי יוברתי.

על התורה (בפרשת יתרו ל"ב א', ובפרשת פנחס כ"ג ג' ועוד) וכתב רק "אמר רבי יהודה הלוי מנוחתו כבוד", ולא כתב לו לא "חותני" ולא "מורי חמי". החוות יאיר ע"ה היה רגיל שאצל האשכנזים כל אחד מזכיר את חותנו לטובה ולברכה. כמו הטורי זהב שכל הזמן כותב מו"ח מו"ח מו"ח, שזה ראשי תיבות מורי חמי וכוונתו על הבית חדש שהיה חמיו (לפעמים חולק עליו, ולפעמים מקיים את דבריו). אז למה האבן עזרא לא כותב מו"ח על רבי יהודה הלוי? אבל מי שהוא חי עם האשכנזים לא יודע את האופי של הספרדים, ומי שחי עם הספרדים אינו יודע את האופי של האשכנזים. לא מכירים זה את זה. הספרדים לא עשו רעש מזה²¹. ברוך ה' לעולם אמן ואמן.

השיעור הזה לעילוי נשמת הבן של ידידנו היקר עמי מימון שהיום יום פקודת שנתו יהודה שמואל בן טלי ז"ל, שסבל יסורים רבים בחייו, ואחרי שבוע מהבר-מצוה נסתלק לעולמו. שתהיה נשמתו צרורה בצרור החיים. ושה' יתברך יעודד את כל המשפחה, ויזכו לראות חיים טובים וארוכים. אמן כן יהי רצון.

מי שבירך אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את כל השומעים ואת כל הרואים וכל הקוראים אחר כך בעלון בית נאמן, שיהיה להם הצלחה ושמחה רבה, ונזכה לרפואה שלמה בחודש אדר, וכל הבעיות וכל המחלות וכל היסורים יסתלקו. ושכל בתי החולים יהיו מרוקנים ולא יהיה להם מה לעשות, כולם כבר קמו וכולם בריאים והלכו הביתה. אמן כן יהי רצון.

21. אחד כתב ספר יפה מאד על מי כמוך אבל אין בו כתובת ולא אוכל לענות לו. והוא מקשה עלי שמצא בראשונים שכתבו מו"ח - מורי חמי. אבל אותם ראשונים היו אשכנזים. והספרדים לא כתבו ככה. מצאנו מפורש שרב האי גאון שהיה חתנו של רבי שמואל בן חפני, והוא מזכיר אותו בתשובות "החכם רבי שמואל ב"ע" (נשמתי עדין). הוא לא אומר חותני, ולא אומר כלום מזה. ואנחנו יודעים שהיה חותנו. והרא"ש היה תלמידו של מהר"ם מרוטנבורג ואינו מזכירו בשם מורי. ויש עוד כאלה. אם היה משאיר את הכתובת שלו הייתי כותב לו, אבל הוא לא השאיר.

הלוי נזכר בשבועה שנשבע, ואמר מה אני אעשה עכשיו?! אמרה לו אשתו: נשבעת - נשבעת, אין מה לעשות! אמר לו: בסדר. נראה אותך אם אתה מבין, הביא לו דף שכתוב עליו את האל"ף ב"ת, ואמר לו תגיד אל"ף ב"ת וכו', אמר לו אותם. אמר לו תשנן אותם טוב, ומחר אני בוחן אותך. למחרת בחן אותו וקרא לו הפוך: ת"ו, ש"ן, ר"ש, קו"ף, צד"י, פ"ה, ע"ן, סמ"ך... אמר לו: יש לך מוח טוב, חבל שההורים שלך לא לימדו אותך, אני אלמד אותך. הביא לו דף אחר עם ניקוד - אל"ף קמ"ץ, אל"ף פתח, אל"ף צירי וכו', ולמחרת בחן אותו וידע נפלא. אמר לו: עכשיו בוא נלמד תפלה, לימד אותו ואמר לו: תגיד "אֱלוֹקֵי", אמר לו: אבל אין ניקוד ביו"ד א"כ נאמר אֱלוֹקֵי, הרי אמרת לי שאות שהיא בסוף מילה לא מבטאים אותה, כמו שאמרת לי למעלה במילה "מוֹדָה" שלא מבטאים את הה"א, ובמלה "אָנִי" לא מבטאים את ה"י"ד, א"כ גם כאן נגיד "אלוקי ה'יו"ד בלי ניקוד. אמר לו: תשמע כלל חדש, שיו"ד אחרי פת"ח מבטאים אותה. אמר לו: טוב, למדתי. וכן על זו הדרך. ואחר כך לימד אותו חומש.

כאשר הגיע לאות ר"ש לא ידע מה לעשות

כד. ואחר כך הגיע פורים, ורבי יהודה הלוי כתב לפורים שיר נחמד מאד: "מי כמוך". וסידר אותו לפי האל"ף ב"ת, וכאשר הגיע לאות ר"ש לא ידע מה לעשות, הוא לא מצא מלים ופסוק שמתאימים. הגיע הביתה מאוחר מאד, ואשתו שאלה אותו: למה הגעת מאוחר? אמר לה: הייתי כותב שיר לפורים. אמרה לו: וכאשר אתה כותב שיר אתה שוכח את עצמך, אתה לא רעב ולא צמא, ואתה לא בא?! אמר לה: אין מה לעשות, לא מצאתי את המלה. הבחור הזה אמר לו: תגיד לי רבי יהודה מה הדבר שקשה לך? אמר לו רבי יהודה: וכי אתה מבין משהו? הרי לפני כמה ימים לא ידעת לקרוא לא אותיות ולא ניקוד, ופתאום אתה שואל אותי מה קשה לך?! אמר לו: בסדר.

"שם שם לו"

כה. הוא חיכה עד שרבי יהודה ילך לישון, והלך והתגנב לבית המדרש שלו, ומצא שם את הפיוט "מי כמוך" בכתב נפלא. וראה שהאות ר"ש עומדת בודדה ואילמת. אמר הוא מחפש את האות ר"ש? אני אעשה אותה. וכתב: "רצה האחד לשמור כפלים, משמרתו ומשמרת חברו שתי ידיים. והשני סם בספל המים. שם שם לו". מה הכוונה? כשבגתו ותרש רצו להרוג את אחשוורוש בסם המות, אמר אחד לחבירו: הרי סם המות נמצא רחוק וצריך להביא אותו, ואנחנו מתחלפים כל שש שעות, ואם אלך, ירגישו בי שלא באתי בזמן. אמר לו: חברו אל תדאג אני אשמור שתים עשרה שעות. וזה מה שכתוב: "ויבוקש הדבר וימצא" (אסתר ב' כ"ג). שהם שאלו למה בגתן (למשל) שמר שתים עשרה שעות, הרי הם מתחלפים כל שש שעות? "ויבוקש הדבר וימצא" - מצאו ששמו סם המות למלך (מגילה דף י"ג ע"ב). וזו הכוונה שלו: "רצה האחד לשמור כפלים" - לשמור פעמיים, "משמרתו ומשמרת חברו שתי ידיים. והשני סם בספל המים" - הלך והביא סם המות בספל המים. "שם שם לו". כתב את זה וחזר הביתה.

רבי אברהם המלאך

כו. למחרת בבוקר הגיע רבי יהודה הלוי והתפלא: מה זה? מי כתב את זה? מלאך בא והשלים לי את האות ר"ש? זה לא יכול להיות. חזר לאותו בחור שהיה ישן. ואמר לו: קום, קום, בקומקום תה, קום שתה! התה קר? קח קפה! הקפה מר? קח סוכר!... אמר לו: מה אתה רוצה ממני? אמר לו: תגיד לי מי זה שכתב לי את הבית הזה של האות ר"ש? אמר לו: אני לא יודע, אולי בא מלאך וכתב לך אותו. אמר לו רבי יהודה הלוי: אל תשקר לי, זה כתב של בן אדם, לא של מלאך. למלאך יש כתב הרבה יותר יפה מזה... מי כתב את זה? אמר לו: אני כתבתי את זה. שאל אותו מה שמך? אמר לו אני אברהם אבן עזרא. אמר לו: אתה הגאון המפורסם שהחכמה שלך נודעת בכל הארצות?! (אבל מסכן לא היה לו מזל). למה עשית את זה? אמר לו: כי ראיתי שאתה יושב בצער וחושב על הרי"ש, אז השלמתי לך. ואחר כך רבי יהודה הלוי אמר, וכי אני אחכה לבית אחד של האבן עזרא, אעשה משהו אחר באות ר"ש. וכתב: "רחשה אסתר למלך באמרי שפר" וכו'. זה סיפור יפה שמואב בשלשלת הקבלה.

מורי חמי

כז. ומצאו שגם האברבנאל אומר שהאבן עזרא היה חתנו של רבי יהודה הלוי. רבי יהודה הלוי נולד לכל המאוחר בשנת ד"א תתל"ה, והאבן עזרא נולד בשנת תתנ"ב, שבע עשרה שנה הפרש ביניהם, יכול להיות שהוא חתנו. אבל יש כאלה שדחו את זה, הגאון רבי יאיר חיים בכרך בעל החוות יאיר, כתב בתשובה (סי' רל"ח בהשמטות) שהסיפור הזה לא יתכן, כי האבן עזרא הזכיר כמה פעמים את רבי יהודה הלוי בפירושו

הופיע בהדר גאון!

לאחר יותר מעשור שנים שאזלו כל המהדורות סדרת הספרים רבי המכר "האיש משה" שוב יו"ל בס"ד

חובה בכל בית!

לפרטים והזמנות:
מוסדות "חכמת רחמים" ברכיה
08-6727523

הצרכו אהירשק!!

שי לפסה
סיפור ותקול לו יא אבני קומיקס לילדים

למגזין אוצרות יהדות תוניסיה

כתבות, מדורים,
תחקירים ומאמרים
מרתקים
40 עמודי צבע
על יהדות
תוניסיה

המגזין יצא לאור בע"ה ארבע פעמים בשנה.

להזמנת מנוי נא ליצור קשר
050-6235157
מכון שרי זבולון/ בנימין פנש

לאחר הסתלקותו של ר' בנימין הצדיק
זצוק"ל, שרבים נושעו מברכותיו,
ע"פ צוואתו הכל ממשיך כרגיל
ע"י בנו שיחיו.

לפדיון נפש, ברכה והוצאת עין הרע,
ניתן להתקשר לטלפון: 052-6748693

כמו כן, לבקשת המשפחה -
מי שיש באמתחתו סיפור, מופת, תמונה וכיו"ב
מחיו של הרב זצ"ל - בבקשה יעביר למשפחה:
בטלפון: 050-4174471
או בטלפון: 08-6729289 (בין השעות 16:00-11:00)
בווצאפ: 08-6727523
פקס: 08-6752698

בשורות טובות!

עמותת אין עוד מלבדו בית כנסת "היכל משה" במגדל משה אביב ר"ג

אבד חסיד מן הארץ

כוס תנחומים נשגר קדם מורנו ורבנו מאיר דרכנו
אשר מכתת רגליו למענינו

הגאון רבי חננאל הכהן שליט"א

ראש מוסדות חכמת רחמים ומרבני בית הכנסת

על פטירת אביו חסידא קדישא אב בחכמה ויראה
אב בתפלה זכה וברה

הרב הצדיק רבי בנימין הכהן זצ"ל

בהמשך מורשתו הגדולה והרמת קרן התורה תנוחומו.
תנצבה"א

הנהלת בית הכנסת ציבור המתפללים
לומדי השיעורים עמותת אין עוד מלבדו

כוכב צדק לדורות זרח אורו

יחד עם כל בית ישראל, כאובים ודאובים, על כי נסתלק
מאיתנו לשיבה של מעלה, עטרת תפארת, עמוד צלותהון
של דישאל, חתנו חביבו של מרן הפרחי כהונה זצ"ל

הגה"צ רבינו בנימין הכהן זצוק"ל

ביום המר י"ט לחודש שבט תשפ"ה

אוי מה היה לנו!!!

נשגר בזאת את תנחומינו הכנים לבניו ממשיכי דרכו, מרביצי
תורה בישראל

הגאונים הגדולים רבי ברכאל ורבי חננאל שליט"א

ראשי מוסדות ממלכת התורה חכמת רחמים - ברכיה.
ובהמשך העמדת חזונו הגדול של אביהם - רבינו זצ"ל,
תנוחומו. אמן.

המבכים מרה,

הרב ליאור כהן שליט"א

ראש ישיבת מאור יוסף אלעד

רבנן ותלמידהון

Av-digital.co.il

מזה שאגלתך וינרעך רחוק...

מחזיקים חודש

בישיבת 'מאור יוסף' שע"י מוסדות 'אור המאיר'
בראשות חתנא דבי נשיאה הגאון הרב ליאור כהן שליט"א

וזוכים בעיצומו של יום הפורים, בעידנא דחדוותא
לברכת חג אישית אצלכם בבית ממרן ראש הישיבה שליט"א

ובנוסף מזוזה מהודרת שהושלמה בכתב יד קודשו של מרן שליט"א
לשמירה והגנה מכל פגע רע ומגיפה.

750 ₪
X 24 חודשים

לפרטים ולקחת שותפות:
052-7690815

קנקן חדש מלא ישן

(אבות ד' כ')

בס"ד החלה ההרשמה למתיבתא "עץ חיים"

שע"י מוסדות ישיבת "כסא רחמים" ספרדית

לשנת התשפ"ב

כיתות ז' וח' בתנאי פנימייה מלאים

עוברים לבנין החדש

ברחוב הרב פרדו 18 בני ברק

רמת לימודים גבוהה,

צוות מסור, מיומן וותיק, כל הצוות מבוגרי הישיבה

בנין יפה ומרשים

בית מדרש גדול

כיתות מרווחות

חדרי פנימייה מפוארים

להרשמה, ולקביעת אבחון:

050-4158555 - הרב יאיר טרבלסי - מנהל

050-4115581 - הרב אליהו ענקרי - מפקח

בס"ד

"באחד באחד" משמיע עיניך על השקלים

(שקלים א)

כבר פסק מרן

רבינו עובדיה יוסף זצ"ל
(חזו"ע ע' עמ' ק"ה)

MAVA

ניתן לצרף גם את המתנות לאביונים

מעוֹת מוֹצֵאת הַשֶּׁקֶל
יש לתנם
למוסדות תורה

התורמים למוצאת השקל ומנות לאביונים מתברכים ע"י מורנו ורבנו ראש המוסדות הגאון רבי חננאל כהן שליט"א

חייגו עכשיו (או שלחו הודעה): 08-6727523

לתרומות בבנק הדואר: ח.נ. 776 1990 ע"ש חכמת רחמים
בעמדות "נדרים פלוס"
באתר: yhr.org.il

אי התאונה?

תשובה ניתן לענות בקו בית נאמן 079-9270505 שלוחה 22. נא לשלוח התשובות עד יום ראשון בערב בין הפותחים נכונה יוגרל פרס (חובה) לציין שם וכתובת בצורה ברורה

הלכה נאמנה

הלכות פורים

אנחנו הספרדים לא מברכים "שהחינו בקריאת המגלה ביום אלא בלילה, והאשפנזים מברכים גם ביום (שלחן ערוך סימן תרצ"ב סעיף א' וברמ"א שם). מה הטעם של האשפנזים? כי אף על פי שברכנו בלילה, אבל עקר המצוה ביום, ולכן צריך לברך שהחינו גם ביום. ועוד סברא אמרו בזה, שכאשר מברכים "שהחינו" צריך לכוון על מצוות משלוח מנות ומתנות לאבינוים שנהגונו, ולכן מה שברכנו שהחינו בלילה אינו מועיל למצוות אלו, כי אין מצוות משלוח מנות ומתנות לאבינוים בלילה. אבל אנחנו הספרדים נוהגים שבלילה מכנינים גם על זה, ואפילו שהמצוות האלה אינן שייכות בלילה, אבל הכל יום אחד. (וראיה לך, הרא"ש פסחים פרק א' אות י') שאל: למה לא מברכים שהחינו על בעור חמץ? והרי זו מצוה שבאה פעם אחת בשנה. וכתב ש"י צדקאים י"ד יחובה (גליון 153 אות י"ג).

ילדי גאלה

בית נאמן לילדים

מתוך שיעורי של רבנו מרן ראש הישיבה שליט"א לע"נ גאלה בת הרבנית אסתר מאזוז ע"ה

עורך: הרב ר' שמואל עיראן שליט"א

גליון 202

למען תספור

רבי אברהם עדס היה בעל רוח הקדש

מי שרוצה לראות כמה נסים ומופתים עשה **רבי אברהם עדס**, יקרא בספר 'פרי עץ הגן' של **רבי יעקב קצין**, יש עליו שם ספורים מדהימים. ממש בעל רוח הקדש שאי אפשר לתאר את זה. הוא מספר שם ששלחו לו מחו"ל שתי לירות שיעשה להם קמעים, ולמנתן היה ספק אם לקחת לעצמו מהקסף חצי לירה שכר טרחה, וחשב לשאל את הרב על זה. אך כבר קדם שפתח פיו אמר לו הרב: מה הספק? הביאו לך שתי לירות

אחד מל"ו צדיקים

לפני כשבעים נפטר **רבי בנימין הכהן**. בלילה האחרון באו אנשים לבקש ברכה וברך אותם. בן תשעים ושלש אמנם, אבל לא ידע שום מחלה. יותר משבעים שנה למד ילדים נערים ומבגרים במושב ברכיה לשם שמים, למד אותם לקרא, למד אותם טעמים, למד אותם גמרא והלכה. ועוד בשפת האחרונה שלו (יומים לפני פטירתו) מסר שיעור לילדים בגמרא. היה קורא בתורה למעלה משבעים שנה, והיו כמה מנגינים במושב ברכיה, והיה קורא בתורה

חיזה

מוח ולא בראש

תשובה לחידה נמצאת בעלון הנוכחי. תשובות ניתן לענות בקו בית נאמן 079-9270505 שלוחה 21 (חובה לציין שם וכתובת בצורה ברורה). נא לשלוח התשובות עד יום ראשון בערב

פתיחון מלכות קודש:

מתוך החידה: אם אחת לך, עבד כי ימלוך, שם שי לאדון כרית אחת עליו ליתנה לעבדו העבדי. הוזהב: ש. עיני - דורה פתרון ב' בממנו: הנוון מגדול רבי יצחק שירי ראובן שיבת קמני, (צילום שוקי לור), הוזהב: ב. סומפורביץ - יושלים

סנדרדון דף ל"ח ע"א) שאם אדם מתגאה על העולם, אומרים לו "יתוש קדמך במעשה בראשית", מתי נברא האדם? ביום ששי, והיתוש נברא עוד לפני כן, יתוש קדמך, והרב חיד"א כותב על עצמו בפשוט "יתוש קדמו", כי הוא גלה משהו לפני רבי ישעיה פייק (עיון בעלון מס' 15 הערה 8), הוא היה בעל זפרון מיוחד במינו, ולא תגידו רק בספרי הלכה, אלא גם במדרשים ואגדות. יש לו ספר אגרות החיד"א, ששים ושמונה אגרות, ובכל המכתבים שלו - כל שתי מלים לקוחים ממקור אחר, לקרא ולהתענג על המלים שלו, להתענג איך הוא יודע לשבץ, לפעמים הוא משנה קצת את המלה בשביל הרמז שלו. (גליון 199 הערה 12).

ג. הגאון **רבי שלום מזרחי** זצ"ל היה דן בתל אביב, והיה בן אחותו של **רבי עובדיה הדאזיה** זצ"ל. ומרן הרב **עובדיה** היה מחבב אותו עד מאד, ונפטר מעל גיל שבעים. אומרים שמעולם לא שכח "יעלה ויבוא" או "ברך עלינו" או "על הנסים", וכדומה, למה? כי כל פעם הוא היה מתפלל כאלו זו תפלה מיוחדת! (גליון 36 הערה 21).

רבי יוסף, יוסף אומץ ל"ב) על חדושי של **רבי יוסף**, קורא לעצמו יתוש, כתוב בגמרא

ידע ידע

א. ועשית מנוחת זקב טהור (שמות כ"ה ל"א). יש **מדרש יפה**: "אל מול פני המנוחה" (במדבר ח' ב'), **הדא הוא דכתב** [זה מה שכתוב]: "**פתח דברך יאיר**" (תהלים ק"ט ק"ל). מה המדרש הזה? **מונא בנמוקי הגרי"ב** (הגאון רבי יהודה בברך) (בפסחים דף ר"ע ב'), **בשם הגר"א פרוש יפה מאד על זה. שהתחלת החמשים של התורה רומזים על המנוחה.** שהפסוק הראשון של חמש בראשית יש בו שבע מלים, וזה שבועה הקנים של המנוחה. והפסוק הראשון בחמש שמוות: "ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וביתו באו" (שמות א' א'). יש בו אחת עשרה מלים, וזה כנגד אחד עשר פתורים שבמנוחה. והפסוק הראשון בחמש ויקרא: "ויקרא אל משה ויבדך ה' אליו מאהל מועד לאמור" (ויקרא א' א'). יש בו תשע מלים כנגד תשעה פתחים של המנוחה. והפסוק הראשון שבחמש במדבר, יש בו 17 תבות: "ויבדך ה' אל משה במדבר סיני באהל מועד באחד לחדש השני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים לאמר" (במדבר א' א'). כנגד הטפחים של גבה המנוחה. (אמנם היא היתה שמונה עשר טפחים (מנחות דף כ"ח ע"ב), אבל הוא אומר שאילו זה כמי שאומר שהיתה 17 טפחים (איני יודע מיאפה הוא